

Voorwoord

Deze brochure is de weergave van twee preken en een bijbelstudie in het najaar van 2002. De stijl is persoonlijk, spreektaal. Bij de bewerking heb ik de originele stijl voort laten bestaan.

Het onderwerp van deze brochure is de koningin des hemels. Deze grootvorst uit het rijk der duisternis is lang onopgemerkt gebleven. Daarom kan hij nog heersen in levens van mensen en ook in gemeenten.

Deze grootvorst moet je zelf tegenkomen in je leven. Dat je ontdekt: door hem word ik tegengehouden om echt onder leiding van de Heer te leven en te ontwikkelen. Dat is mijn persoonlijke ervaring: ik ben deze grootvorst in mijn leven tegengekomen en heb mij daarvan laten bevrijden. Na die bevrijding ben ik verder op weg om alles wat er van achter is gebleven in mijn leven te overschrijven met de waarheid van Jezus Christus voor mijn leven.

De titel van deze brochure "Ontworsteld aan de koningin des hemels" geeft aan dat deze inzichten aan hem ontworsteld zijn. De Heer wilde het inzicht hierover al lang geven, maar hij hield dit tegen met allerlei smoezen. Het is voor mij logisch, dat er na bevrijding een verdere weg is van strijd tegen de koningin des hemels en ontworsteling aan de koningin des hemels.

Naast deze koningin des hemels zijn er andere grootvorsten, zoals bijvoorbeeld Belial: deze staat in hiërarchie boven de koningin des hemels. Waar Belial komt met zijn Neen en ook duidelijk aanvoerder is van de weerspannige demonen, daar is de koningin des hemels een grootvorst die vanaf het begin een gezonde ontwikkeling tegenhoudt en een mens tegenhoudt om echt te uiten wat in hem is. Ook is de openbaring van de Heer over wat ons vanuit het rijk der duisternis tegenhoudt niet afgesloten: er zal zeker nog meer toegevoegd worden. Maar met de inzichten die we nu hebben komen we verder in het ontwikkelen van zoonsleven in de omgang met elkaar.

Inhoudsopgave

Bladzijde

1. De koningin des hemels en de opvoeding	5
De opvoeding, de basis voor je leven	5
Erfgenaam, van onmondig tot mondig	5
Basisveiligheid	7
Verbondenheid	9
Ontdekken wie hij zelf is	10
Zelfaanvaarding	11
Uiten van je eigen denkbeelden en gevoelens	11
Jezelf worden	12
Grenzen stellen aan jezelf	14
Je leven, je huis	14
De koningin des hemels houdt goede ontwikkeling tegen	15
Galaten 4: 1-3	16
2. De koningin des hemels in het Oude Testament	19
Proloog	19
Inleidend	20
a. Onmondig mbt. je veilig voelen	
b. Onmondig in het je verbinden	
c. Onmondig mbt. wie je zelf bent	
d. Onmondig mbt. het aanvaarden van jezelf	
e. Onmondig mbt. het uiten	
f. Onmondig in het grenzen stellen	
Mondigheid mbt. a t/m f en de koningin des hemels	20
De koningin des hemels in het Oude Testament	23
Jesaja 47	23
Jeremia 7: 16-20	28
Jeremia 44	30
Nog enkele kenmerken	32
15 typering van de koningin des hemels	35
3. De koningin des hemels in het Nieuwe Testament	37
Paulus in Efese	38

De religie van Artemis	39
Godsdienst als handel, betovering	40
Leven voor je broodwinning	41
Buitenkantreligie	42
Godsdienst gericht op jezelf	42
Het aanbidden van beelden	43
Het heiligdom van Artemis verliest betekenis	44
Wordt beroofd van haar luister	45
De volksvergadering	46

1

De koningin des hemels en de opvoeding

-----De opvoeding, de basis voor je leven-----

Erfgenaam, van onmondig tot mondig

Gal. 4:1: Zolang de erfgenaam onmondig is, verschilt hij in niets van een slaaf, al is hij ook eigenaar van alles; maar hij staat onder voogdij en toezicht.

Ieder mens wordt geboren als erfgenaam van God. Hij beseft dat dan nog niet, maar hij bezit bij z'n geboorte in principe al heel veel in de hemel. Daarover krijgt hij in de loop der jaren de beschikking. Als een kind een erfenis krijgt, maar nog in de wieg ligt, en ze komen binnen en ze roepen: 'Je hebt 10.000,- euro geërfd', dan kan het kind daar nog niet mee omgaan. Dat kan het pas als het een zeker stadium van mondigheid heeft bereikt. Dit geldt ook voor de geestelijke erfenis die een mens ontvangt. Hij krijgt eerst melk en vervolgens vaste spijs. Precies zoals het gaat bij het voeden van een baby: eerst melk, dan potjes, overgaande naar vaste spijs en vervolgens helemaal mee eten.

Op deze wijze gaat een mens ook in de geestelijke wereld functioneren. Hij gaat baas worden in z'n eigen leven. Bijbels gezegd: hij gaat koning worden in z'n leven, door zich bewust te zijn wie hij is. Vanuit dit bewustzijn *zijn* wie hij is, volgen eigen acties en persoonlijke stellingname.

Dit geldt ook voor ieder mensenkind nadat het gezondigd heeft en zodoende in de dood is terecht gekomen. Als deze mens pleit op het volbrachte werk van Jezus Christus bij wedergeboorte en bekering, en vergeving vraagt voor zijn zonden, dan is de erfenis, Gods heerlijkheid, weer binnen z'n bereik. Dan is de weg open om ècht leven te ontwikkelen.

Er staat: *'zolang de erfgenaam onmondig is'*. Nu direct geestelijk. Er staat in het Grieks 'nepios'. Dat betekent: een baby, een klein kind, onmondig. Mensen kunnen soms nog nepios zijn, nog onmondig zijn, nog kind zijn op een bepaald gebied van hun leven. B.v. een man en vrouw zijn getrouwd en die vrouw denkt: 'Wat is hij op dat gebied nog een kind'.

Nog onmondig, erg gericht op het zichtbare. Denk maar aan baby/kleuter: erg op zichzelf gericht. En dat terwijl die man in Christus is. Dus alle mogelijkheden heeft om mondigheid in de geestelijke wereld te ontwikkelen.

Je zit hier in de dienst. Als je je bekeerd hebt, dan ben je in Christus. Als je gedoopt bent in heilige Geest kun je mondigheid ontwikkelen in de geestelijke wereld.

In 1 Cor. 3:1 zegt Paulus: 'Ik moet tot u spreken als vleeselijke mensen, *nog onmondigen in Christus'*. Hij zegt dus niet: 'je bent vleeselijk, onmondig en er is niets met je te beginnen'. Neen, je bent onmondig in Christus en je mag geestelijk worden en mondig in Christus.

Paulus schrijft in Ef. 4:14: *'Dan zijn we niet meer onmondig, niet meer heen en weer geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer'*. Het kan soms voorkomen dat mensen maar niet weten wat ze willen. 'Tja, ik weet het niet, ik bid er al een jaar voor' Ze weten niet wat ze geloven. Ze hebben ook niet in de gaten wat er in hun hemel gebeurt. Zodoende worden ze heen en weer geslingerd door boze geesten met allerlei gedachten: wind van leer.

Dan staat er in Ef. 4:12: Als jij je laat toerusten (elke dag) tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam, dan komt jouw mondigheid naar voren in jouw persoonlijke leven. Dan groei je, zegt Ef. 4:15, je aan de waarheid houdende - want daardoor word je niet meer heen en weer geslingerd - in liefde naar Hem toe, die het hoofd is, Christus. In Rom. 2:20 noemt Paulus de wet een leermeester voor onmondigen. Dus als je onmondig bent, heb je wetten, regels, structuren en allerlei dingen nodig; anders kom je niet verder. Bij kinderen is dat soms nog nodig. De wet is dus een leermeester voor

onmondigen. Die mensen zijn onmondig, zich niet bewust van de geestelijke wereld en van hun erfenis in Christus waarover zij mogen beschikken. Ze hebben het altijd over auto's, over vakanties, over koffie, over feesten, dus over andere dingen dan Christus. Mondig worden houdt in: je vermogens ontwikkelen gericht in het koninkrijk van God: je denken, je geloven, je liefhebben. Geholpen door Jezus, in Heilige Geest. Dan krijg je zicht op het mooie dat uit jou ontwikkelt. Want de Heer heeft jou lief en ziet wat in je. Hij ziet alleen het goede in je. Dàt wil Hij tevoorschijn halen. Dan mag je Gods heerlijkheid gaan openbaren op ieder gebied van je leven: vrucht dragen. Dáár is het de Heer om te doen. Daar is het ook jou om te doen. Daar wil de Heer naartoe werken in Heilige Geest.

Basisveiligheid

Nu even terug naar de opvoeding van een kind. Een kind heeft bij zijn opvoeding behoefte aan veiligheid, aan geborgenheid. Er is nooit een moeder die tegen haar kind in de wieg zegt: 'je zoekt het nou zelf maar uit'. Of: 'volgens mij ben je al mondig genoeg'. De ouders beschermen hun kind en geven het geestelijke ruimte om te ontwikkelen. Zo ontstaat een basisveiligheid in twee werelden tegelijk.

De baby is eerst helemaal aangewezen op z'n moeder, uit wie hij is voortgekomen. Een goede band met moeder, maar ook met vader is enorm belangrijk. De hemel van moeder / vader zijn belangrijk. Zij zijn betrokken bij de baby. Leven in Gods koninkrijk, kennen een biddend leven. Van hieruit is er een knuffelen, een wägen, een lachen naar en praten met de baby. In het eerste jaar gaat het kind ontdekken dat het zèlf iemand is. Het begint te kruipen, eerst achter moeder / vader aan. Ze kruipen samen over de vloer, terwijl de moeder / vader toch kan lopen. In de hemelruimte van de moeder / vader voelt het kind zich veilig. Want die moeder/ vader leven vanuit Gods koninkrijk: vrede, blijdschap en geduld gaan naar hun kind uit. De vermogens van moeder / vader

functioneren in heilige Geest. Koesterend voor hun kind in de hemel. Het kind wordt er mee overgoten en ervaart dat dat leven goed is. Als op deze veiligheid inbreuk wordt gedaan als het kind groter geworden is, wat zegt het dan? 'Ik ga naar m'n moeder toe, of: ' ik zal het aan mijn vader vertellen'. Het gaat hulp halen.

Het kind kan in een goede relatie alléén zijn. Het kent geen verlatingsangst. Het heeft nl. z'n basis in Gods koninkrijk in z'n ouders. Dáár hecht het kind aan. De ouders claimen vrijheid voor hun kind, geloven in de toekomst van hun kind. Hun leven is verrukkelijk voor hun kind, want eeuwig leven komt erin naar voren. Veilig, beschermend, koesterend voor het kind.

Deze veilige omgeving, dit gaan hechten aan Gods koninkrijk in zijn ouders, is belangrijk voor later. Waar deze basis niet is gelegd, kan het kind niet alleen zijn. Het gaat huilen en drammen. Niet de heilige Geest, maar een andere geest werkt daar doorheen. Die zorgt ervoor dat er geen normaal leven ontwikkeld kan worden. En wat gebeurt er dan: er komt van kleins af aan een heersen: er lijkt een dwingeland in het kind te zitten. Dit blijft ook bij het ouder worden. Doordrammen en je zin willen krijgen. Soms is dit bij mensen de enige manier van communiceren: 'krijg ik wel of geen gelijk', krijg ik wel of niet m'n zin'. Zo iemand krijgt relatieproblemen. Hij durft zich niet bloot te geven aan een ander, durft zich niet emotioneel te uiten.

Als er geen goede hechting ontstaat, dan blijft er in een relatie verlatingsangst, onveiligheid. Boze geesten hebben die basis gelegd in de opvoeding en bouwen daarop dóór om te heersen; om mensen niet te laten ontwikkelen; om mensen niet open te laten komen. Daarom is er vanuit dit gebeuren een sterk claimen van de ander, zo van: 'Je komt wèl bij me langs hè?' en o wee als je niet langsgesproken bent. Het is natuurlijk heel zielig als de ouders zitten te wachten dat hun kinderen langs moeten komen. En o wee als ze op zondag nièt langs komen, maar iets anders hebben.... Dat kàn toch niet, want ik ben hun moeder. Dit lijkt heel onschuldig, maar er

gebeuren de vreemdste dingen doorheen. Het begint echter bij diè persoon, die een ander claimt. Heerst over een ander. Dan is er een leven vanuit een andere dan Gods Geest.

Van deze geest is dus bevrijding nodig om ècht te kunnen ontwikkelen en ècht te kunnen herstellen, zodat je zicht krijgt op ècht leven. Het is mogelijk om hier tegen op te staan; - en ik zeg dit tegen mensen die denken slachtoffer te zijn van dit hele gebeuren - , om te zeggen: 'Ik pàs er voor om slachtoffer te zijn'; of, zoals iemand schreef in de Touw: 'laat je geen levenslang geven! En dan zeg ik 'door die geest, die over jou heerst'. Het gaat erom dat je zicht krijgt op ècht leven. Dat je dáár je hemel mee vult. Mensen kunnen hun hemel vullen met strijd, moeilijkheden, problemen, zwaar....Waar is de Héér in die hemel? Ik zie ook welke geest dit bewerkt. Die wil heersen over jou en zorgen dat je niet ontwikkelt. Dat je blijft zitten met je beschadigingen en géén vrucht draagt. Dat je je energie steekt in je beschadigingen, in je verleden.

Onderken je vijand. Vul je hemel met leven van de Heer. Ga koning worden. Dat je zegt: 'Ik kan me soms nog zo moeilijk uiten'. Maar dan uit je je al tegen je man of vrouw, of partner of broeder of zuster. Heel belangrijk om hierop te letten.

Verbondenheid

Waar basisveiligheid gelegd is, komt verbondenheid tot stand. Met het goede in de ouders. Het kind zit bij vader of moeder op schoot en praat honderduit. Als het gevallen is, gaat het naar vader of moeder, kusje er op, over. Het zijn soms heel simpele dingen. Als de verbondenheid vanuit Gods Geest goed is, dan leert een kind op den duur intieme relaties aangaan. Het leert uitwisselen over hoe het denkt, over wat het voelt, wat het gelooft. Het leert zich te uiten. Vader en moeder mogen een open relatie aangaan met hun kinderen en uitwisselen over hun eigen innerlijk. Ook over de vijanden die ze tegenkomen. Uitwisselen over gevoelens, emoties, denkbeelden, geloof; op het niveau van het kind. Als dat niet

lukt, werkt Gods Geest niet op dat gebied. Heb je hulp nodig, om uit de hand van de Heer te leven, uit de hand van de Heer je kinderen op te voeden en zélf verder te komen.

Zo leert een kind een relatie te onderhouden met vrienden, vriendinnetjes. In die relatie is intimiteit. Daarmee bedoel ik geen seksuele intimiteit. Waar deze verbondenheid tegengehouden wordt, ontstaat isolement. Een jongere, maar ook een pa, zit heel vaak op z'n kamer, trekt zich terug; is alleen maar bezig met z'n computer en internet, wat in zo' n situatie vaak uitmondt in seksverslaving. Voor pa leidt dat weer tot problemen in zijn huwelijksrelatie. En dat leidt dan vaak tot verdere verslaving.

Ontdekken wie hij zelf is

Het kind dat het goede ontwikkelt vanuit deze basisveiligheid en verbondenheid, geënt in Christus, gaat ontdekken, wie het zélf is. Het leert ontdekken dat het zelf iemand is. Dat het niet één van z'n ouders is. Dat geeft vaak problemen omdat persoonsvijanden dit proces overtrokken en heftig naar voren doen komen. In de zogenaamde koppigheidsfase. Het kind is 3 of 4 jaar, gaat van alles vragen en van alles op z'n eigen manier doen. Het kind is zelf aan het ontdekken wie het is. Dat is niet altijd even leuk. Je moet wel eens bijsturen. Maar het is een goed teken, want stel je voor dat het kind altijd maar braaf zit te zitten en alleen maar gehoorzaam luistert naar wat zijn ouders zeggen wat het moet doen, dan klopt dat ook niet. Wanneer komt dit proces nog meer naar voren? In de pubertijd. Want dan ga je helemaal sterk ontdekken wie jezelf bent. Je ontdekt het seksuele dat zich gaat ontwikkelen. Dat je zélf keuzes kunt maken, zelf dingen kopen. Fijn als er in die pubertijd veiligheid en verbondenheid blijft bij de ouders. Fijn als Gods Geest blijft werken in de opvoeding en niet een andere geest aan de gang gaat. Fijn als je het goede in je kind blijft zien wanneer het zich op een heel eigen wijze gaat

ontwikkelen. Dan bied je steun voor zijn leven. Dan vind je het fijn als je kinderen eigen keuzes leren maken, zèlf ontwikkelen. Het is een proces van leven. Dat proces wordt beïnvloed door de duivel. Kinderen willen dan hun zin krijgen en proberen door te drammen. Als je dan in openheid met hen kan spreken is er een gezonde ontwikkeling bij jezelf en bij je kinderen. Als dat niet lukt, krijg je soms een ongezonde ontwikkeling omdat dingen niet besproken worden en wetten opgelegd worden.

Het is fijn als kinderen zèlf ontwikkelen, persoonlijk de Heer leren kennen. Niet gevangen in wat hun ouders er van denken. Niet onder de claim van hun ouders; niet onder de claim van een boze geest, die onmondig houdt.

Zelfaanvaarding

Als het kind dan zo ontwikkelt, ontstaat er aanvaarding van zichzelf. Er ontstaat dan op deze manier waardering, aanvaarding van jezelf. Je hebt het idee de moeite waard te zijn. Het is goed om de ander die waardering te geven. Geen hoge eisen stellen, maar kijken naar het proces van leven dat ontwikkelt. Waar dit niet functioneert, waar veeleisendheid en perfectionisme zijn, daar is een andere geest werkzaam. Die legt hoge eisen op, met maar één bedoeling: dat jij géén leven ontwikkelt, dat jij je druk maakt over alles wat misgaat en over alles wat beter kan. Dat je ondertussen geen écht leven ontwikkelt, géén vrucht draagt. De gevolgen hiervan kunnen zijn: depressiviteit, fobieën en concentratieproblemen.

Uiten van je eigen denkbeelden en gevoelens

Als dit alles goed in je leven ontwikkelt, dan durf je uiting te gaan geven áán je denkbeelden en je gevoelens. We kennen het voorbeeld van een kind dat met een tekening thuiskomt. Laat die enthousiast zien aan zijn ouders. Als dan één van de ouders alleen maar kritisch reageert met: 'wat moet dat voorstellen, wat is dat voor rare, stomme tekening, dat moet helemaal anders'. Je kunt je je erg bezighouden met wat er

anders moet aan die tekening. Realiseer je je echter dat het kind in een proces zit? Bij zo'n negatieve benadering is het gevolg: òf het kind laat geen tekening meer zien, òf het kind gaat vreselijk z'n best doen, laat de tekening dan weer zien, maar de ouders reageren weer net zo en zeggen weer dat het anders moet. Dit leidt tot scheefgroei bij het kind, waar die later behoorlijk last van kan hebben. Wat krijg je ook na zo'n reactie? Iemand zal nooit meer iets van zichzelf laten zien, nooit meer zichzelf openen. Of altijd maar, z'n leven lang, z'n best blijven doen om de ander te behagen, ook later in het huwelijk. Dat is ook onmondig blijven.

Onderken de heerschappij van déze grootvorst. Die probeert jou te kleineren. Als je je uiterste best blijft doen om je ouders of anderen te behagen, is dat onmondig blijven. Je zal dan òf je uiterste best blijven doen òf niets meer uitwisselen. Dat kun je ook tegenkomen in je relatie. Je ontdekt dan dat je allebei niet uitwisselt. Begin er dan in alle rust weer mee. Zet de televisie uit. Richt je in alle rust op elkaar, omdat er herstel en ontwikkeling mogelijk is.

Een mooi voorbeeld vind ik als een vader met zijn kind aan het schaken/dammen is. Het kind kan er nog weinig van, maar het wint toch, vindt dat prachtig en wil dan nog een keer en nog een keer. Nu het ouder is, kent hij het wel en denkt er niet meer aan dat vader hem toen lièt winnen, maar hij heeft zich er zodoende helemaal in verdiept.

Een goed voorbeeld waarbij je ziet dat er fouten gemaakt mogen worden. Niet steeds maar weer zeggen: 'Joh, dat moet je helemaal anders doen', en 'houd er maar mee op, het moet anders'. Steeds weer commentaar leveren als de ander het niet goed doet. Zie het proces van leven, dat zich ontwikkelt en dat ontnomen wordt door de boze.

Jezelf worden

Bij een positieve benadering vanuit Gods koninkrijk ontwikkelt spontaniteit, durf, openheid. Als dit wordt aangewakkerd, ontstaat er een volheid van leven en dus geen leegte. Dan

durven mensen zichzelf te zijn; dan passen ze zich niet extreem aan anderen aan. Ze kennen de vreugde van leven, er zijn, en hun leven delen met die anderen.

Er zijn ook mensen die ineens zichzelf worden. Ze zeggen dan: 'Ik ben nou mezelf'. Ze gooien er alles uit. Zeggen dan: 'Ik zal maar gelijk zeggen wat ik van je vind, ja, dat zei ik vroeger nooit, maar ik ben nu echt mezelf: ik vind je een'. Dié vrijheid bestaat ook. Die mensen zijn van buiten opgepept, komen binnen en beginnen zo te praten, dat je denkt: 'waar gaat het nou toch weer over, en wat is er nú toch weer aan de gang'. Het is diezelfde geest, maar dan op een andere manier. Ze mogen nòg maar niet volwassen worden. Het is dus niet goed om er zomaar van alles uit te gooien; het is ook niet goed om zomaar van alles te doen. Je kijkt toch eerst goed uit je ogen in de geestelijke wereld, dat noemen we onderscheiding van geesten. Dat je onderscheidt wat er in jouw hemel aan de hand is. Misschien zit je al twee uur te zeuren: onderscheid je dan bij jezelf waarom je zo zit te zeuren. Durf je dan bij jezelf naar binnen te gaan om hierover na te denken?. Dat ben je misschien niet gewend, maar onderzoek jezelf, zonder dan te denken: 'o, dat ene is goed en dat van mij is dus fout'. Dat is ook onmondig. Ik hoor mensen zeggen: 'is het goed of is het fout', ging het goed of ging het fout'. Als ze dan als antwoord krijgen dat het niet goed ging, schrikken ze zich een hoedje! Daar gaat het toch helemaal niet om. Het gaat om het proces van leven met elkaar; om gewoon lekker te ontwikkelen. Een kind dat kruipt of net loopt, komt toch ook niet evalueren bij z'n vader/moeder of het wel goed gaat? Nee, het gaat nog niet goed, maar het kind zit in een proces van ontwikkelen en het gaat dus heel goed! Dat is nou die onmondigheid waar die grootvorst achter zit; dat je steeds moet zeggen: 'heb ik het wel of niet goed gedaan?

Grenzen stellen aan jezelf

Sommige mensen zijn enorm creatief. Dan gaat het erom of ze ook grenzen kunnen stellen aan hun creativiteit.

Kun je grenzen stellen aan het steeds maar uitgaan van jouw persoonlijke behoefte, b.v. in je huwelijk. Waar dit niet gebeurt, is er nog niet een naar binnen gaan (=introspectie), is er nog geen zelfreflectie en zelfcontrole; is er eigenlijk nog 'kind zijn'.

Een kind stelt geen grenzen, het gaat over grenzen héén. Mensen kunnen dit kinderlijke nog bij zich dragen. Ze gaan over de grenzen van iedereen heen. Ik heb me laten vertellen dat mannen dat kinderlijke soms nog bij zich dragen: ze gaan almaar over grenzen heen: van hun vrouw, en van anderen. Dan zijn ze op dit punt niet echt ontwikkeld. De eigen wensen staan centraal. De eigen behoeften moeten direct bevredigd worden. Dit hoort niet bij Gods koninkrijk. Er is kritiek en commentaar. De ander krijgt de schuld. Dat is kinderlijk, onvolwassen, onmondig. Dan is er geen echte ontwikkeling, komt het nieuwe in de mens er niet uit.

Het zal duidelijk zijn, dat, los van dit alles, er een heerlijke ontwikkeling mogelijk is in je leven; als je gaat onderkennen dat dit speelt, dan kun je heerlijk verder ontwikkelen in je leven. Los van goed of fout, maar wèl in dat proces van bidden, denken, geloven, verwachten voor het verdere van je leven voor de toekomst.

-----Je leven, je huis -----

Nu gaat het erom: hoe is jouw leven ontwikkeld, hoe is jouw huis gebouwd? Heeft je huis, je leven, stevigheid of niet? Weet je wanneer je kunt merken of je huis stevig staat? Als het moeilijk wordt. Als er storm komt, als er druk komt te staan op je levenshuis, voor korte of langere tijd. Dan blijkt of je basis genoeg hebt en je huis stevig genoeg is. Dan zijn er dus nog dingen waarmee je naar de Heer mag om meer stevigheid. Dan is er soms nog te weinig onderbouwd door Gods koninkrijk, door zijn woord. Dan is het zaak om hulp voor je leven te halen.

De koningin des hemels houdt goede ontwikkeling tegen

Die geest, die grootvorst, die een goede menselijke ontwikkeling en vruchtdragen tegenhoudt, is de koningin des hemels. Vanaf het prille begin van een mensenleven is er strijd voor wie dit leven zal zijn. Welke geest (de heilige Geest of de koningin des hemels) zal invloed krijgen, de leiding krijgen in dit leven. De koning des hemels houdt een mens afhankelijk en klein. Terwijl er een heerlijke ontwikkeling mogelijk is en er in het evangelie zóveel daarvoor wordt aangedragen. Maar je mag niet naar het bandje luisteren, je mag er niet mee aan de gang, je mag niet naar binnen kijken, je moet gewoon zo doorgaan. Daar heb je die koningin des hemels; het kind moet kind blijven. Je hoeft hierin echter niet te blijven hangen. Er is hulp mogelijk.

Deze geest zorgt voor dominantie bij de moeder ten aanzien van het kind. Er is dan een verkeerde moederbinding. Bewerkt door een moeder die heerst over haar kinderen: ze 'zullen doen' wat moeder zegt. Dit kan uiteraard ook gelden voor de vader in zijn omgaan met zijn kinderen.

Er is in onze tijd een overtrokken zorg rondom de kinderen, te beginnen bij de babytijd. Men zegt dan: goed zorgen voor je kind is goed. Als het even huilt, direct oppakken. Hier begint de behoeftebevrediging al. Als ze wat ouder worden is hun behoeftebevrediging niet meer tegen te houden.

De koningin des hemels kapselt zo de echte ontwikkeling van de vermogens van een kind in. Ze worden in de opvoeding al geofferd aan de koningin des hemels. Deze grootvorst gaat een door heilige Geest gebruik en ontwikkeling van vermogens tégen, buigt die af. Dan wordt het op den duur een oppervlakkig religieus leven. Hij stuurt daartoe andere geesten aan, b.v. onreine geesten.

Als mensen enorm kampen met diepe onreinheid, dan zit daar vaak de koningin des hemels achter. Deze geest ondermijnt het opbouwen en onderhouden van relaties. Ook het gevoelsleven wordt een probleem door déze geest. Dan

kan en mag je niet zeggen hoe je je voelt. Dan kun je jezelf anders voelen, maar je mag het niet zeggen. Je vermogens komen dus in handen van de koningin des hemels. Die zorgt dat er géén ontwikkeling plaatsvindt, maar dat er onmondigheid blijft.

In Maria, met het Jezuskind op de arm, zien we de werking van de koningin des hemels. Jezus moet kind blijven. De mens moet kind blijven, zodat hij niet toekomt aan zoonsleven. Als Jezus kind was gebleven, dan was Hij geen Zoon Gods, Verlosser en Heiland geworden. Als ik de katholieke kerk binnenkom zit het kindje nog steeds op de arm van Maria. Dan denk ik: 'welke Heer kennen we? Hij is toch de verheerlijkte Heer die in ons leven werkt. Hij hangt toch niet meer aan het kruis? Hij zit toch niet als klein kind op de arm van Maria?

Die geest wil dat jij klein blijft; dat jij onmondig blijft; dat je géén vrucht draagt. Die geest wil dat je niet toekomt aan zoonsleven.

Ook in de hele evangelische beweging zijn er dingen waarvan ik denk: Ja, daar heb je precies hetzelfde. Alles is mogelijk, maar nièt dat zoonsleven. Deze geest kan het niet verdragen als er een zelfstandig, qua vermogens, gaaf ontwikkeld mens tevoorschijn komt. Die werkt vanaf het begin tégen Gods plan in, en neemt de plaats in die Jezus Christus in heilige Geest toekomt.

-----Galaten 4:1-3-----

Nu toegespitst op Galaten 4:1-3: Een kind groeit op als kind. Het heeft van buitenaf nog regels en structuur nodig. Je vraagt toch niet aan een baby: 'wil je vandaag wel of niet in de box'. Een ander helpt hem, geeft het eten. Later leert hij zelf eten.

Die regels komen niet vanuit het kind zelf; de ouders brengen structuur aan, een vaste volgorde. Sommige mensen kunnen niet tegen veranderingen van de vaste volgorde; dat hoort ook bij onmondigheid, net zoals bij dat kind. Je kunt vastzitten

aan een vaste volgorde b.v. in de bidstond of op de kringen. Daar gaat wat in veranderen. We gaan zoeken naar meer van de Heer, van zijn Geest. Dat doe je niet door vast te zitten aan een vaste volgorde. Er is een dienst, iedereen dankt, zingt na afloop nog dankliederen, vervolgens drinken we koffie en dan zeggen we dat het fijn was vandaag. Dat kan natuurlijk wel, maar je snapt dat er nog méér uit kan komen. Het kan best eens zijn, dat er, geleid door Gods Geest, veel meer tevoorschijn komt dan via de vaste structuur. Dan ben je ook minder afhankelijk van uiterlijke regels en liturgie.

Het gaat er om dat je dus leert, los van die regels en wetten, mondig te worden. Je eigen leven te ontwikkelen samen met de Heer; dat het uit jou tevoorschijn komt. Dan ga je leven vanuit Gods Geest. De koningin des hemels is hier tegen. Die wil jou onmondig, onvruchtbaar, houden. Als er een leuke, oppervlakkige preek komt, waar je niets mee kan, dan vindt de koningin des hemels dat best. 'Fijne preek' zeg je dan. Waar ging het over? Nou, over en dan komen er een paar termen. We willen echter in dat proces van leven met de Heer en met elkaar verder. We willen niet dat het wordt tegengehouden. Een mens, die blijft steken in de beginselen van de wereld, in de organisatie, in regels, in dogmatiek, daar zit de koningin des hemels achter. Ook achter het kinderlijke, dat je nog vaak in levens van mensen tegenkomt. Durf bij jezelf naar binnen te gaan. Betrap jezelf erop als het zo is.

Ik noem enkele kinderlijke dingen uit deze tijd: Alles moet steeds meer prikkelen. Vroeger waren er kinderprogramma's die jaren meegingen. Tegenwoordig heb je programma's die maar heel kort mee gaan, en dan is het weer voorbij, en moet er weer iets anders komen. Dat is niet alleen bij de kinderprogramma's. Soms gaat dat in evangelische kringen ook zo: dan hebben ze dit en dan hebben ze weer iets anders en dat noemen ze dan vernieuwing. Hierin werkt de koningin des hemels. Het moet prikkelen. Het religieuze moet prikkelen. Het seksuele moet prikkelen. Dáárin werkt die koningin des hemels, om echte vrucht in je leven tegen te houden.

2

De koningin des hemels in het Oude Testament

-----Proloog-----

In een artikel in het Nederlands Dagblad staat: half Nederland lijkt wel in therapie. We kunnen door oorzaken, in en buiten onszelf, steeds minder hebben. De mens is eraan gewend dat, zodra er iets gebeurt, hij in therapie moet: dan moet er opvang zijn. Kan dan het vermogen van binnenuit, wat er toch is om dingen op te vangen, niet verder ontwikkeld worden? Niet als eis van buiten af, maar van binnenuit vanuit het hart. Een opzoeken van nog meer mogelijkheden met de Heer in mijn levenssituatie.

Zelf denk ik: er wordt meer geappelleerd op het negatieve, op wat er aan kwaads is gebeurd in een leven van een mens, terwijl er meer appèl gedaan kan worden op de gezonde vermogens in een mens, die verder ontwikkeld kunnen worden. Op het gezonde vermogen van een mens om dingen op te kunnen vangen. Dus op de weerbaarheid van een mens.

In dit hoofdstuk vat ik eerst samen waar ik mee begonnen ben in hoofdstuk 1. Daarná laat ik vanuit het oude testament zien hoe de koningin des hemels werkt en ook hoe hij zich verstopt; hij probeert z'n naam verborgen te houden. Als hij zich uit kan geven voor de heilige Geest, dan zegt hij: 'bidt tot de heilige Geest', tot mij dus. In de katholieke kerk bidden ze tot Maria, dat is ook een prachtige vermomming.

Vervolgens zeg ik kort wat de koningin des hemels uitwerkt in religie, en aan het einde van dit hoofdstuk geef ik een 15-tal typeringen van deze koningin des hemels.

-----Inleidend-----

De koningin des hemels is een geest, die probeert ieder menskind onder z'n beslag te krijgen. Met als doel: ònklaar, ònmondig, ònvruchtbaar maken voor gedachteontwikkeling, voor klimaat van Gods koninkrijk, voor de gezindheid van Gods koninkrijk; daar wil hij ònklaar voor maken, onmondig en onvruchtbaar.

Deze geest verstoort van jongs af aan normaal toegankelijk zijn voor de dingen van Gods koninkrijk. Dus ook een uitgroeien naar volwassenheid en mondigheid. Deze geest houdt onmondig.

- a) Onmondig m.b.t. veiligheid: hij shaked mensen gewoon, zodat ze steeds roepen: 'ik voel me niet veilig, het is geen wonder dat ik niet veilig ben....'. Dit is niet uit het koninkrijk van God.
- b) Onmondig m.b.t. het verbinden met een ander; dat je geen, of moeizaam, een relatie aan kunt gaan met een ander. Dit kom je tegen in relaties, maar zeker ook in een huwelijk.
- c) Onmondig m.b.t. het weten wie je eigenlijk bent, het weten hoe móóí je eigenlijk bent; want hij bepaalt hoe lelijk je eigenlijk bent.
- d) Onmondig in het aanvaarden van jezelf.
- e) Onmondig in het uiten van je denken en je gevoelens: 'Houd jij je mond maar, want....'. Misschien zelfs ook door mensen uitgesproken. Dat is heel triest.
- f) Onmondig in het grenzen kunnen stellen voor jezelf. Je moet grenzen leren stellen in je leven.

--Mondigheid m.b.t. a t/m f en de koningin des hemels--

Het is belangrijk te zien hoe de koningin des hemels gewerkt heeft in jouw eigen leven door de opvoeding heen. Ook kun je hem nú tegenkomen in je hemel. De koningin des hemels legt ook een fundament in levens van mensen. Een vals

fundament. Hij pint je vast op het leven vanuit die valse basis. Het is goed dat te *zien*, na bevrijding die valse basis af te breken en te vervangen door het fundament van Gods koninkrijk.

- Dan kom je tot die prachtige waarde, dat je jezelf veilig gaat leren voelen vanuit je leven met Jezus in heilige Geest.
- Dan kun je je met Hem verbinden en zo ontdekken wie je bent. Van hieruit kun je je ook met anderen verbinden.
- Je komt tot volledige aanvaarding van jezelf.
- Je leert grenzen stellen voor jezelf. Je leert zeggen: 'En nu is dat afgelopen, dat doe ik niet meer. Ik stel grenzen in mijn leven. Niet aan mijn vrouw, man en kinderen, maar in de geestelijke wereld, dus in mijn eigen hemel'.

Gods Geest mag werken in je leven. Die maakt je ontvankelijk voor Gods woord, zodat je het fijn vindt om weer een preek te horen. Hij maakt je ontvankelijk voor het gemeente-zijn; je vindt het fijn naar de gemeente te komen en in de gemeente te dienen. En dat niet zo van: 'O, wat ik moet ik toch veel dingen doen in de gemeente, daar heb ik helemaal geen zin in'..... Dat mag ook, je hoeft niet wettisch te leven; maar kijk ook in je binnenste wat je werkelijke motief is, je eigenlijke houding. Wil je dienen of wil je heersen. Je kunt het heel druk hebben in je persoonlijke leven, maar juist daarin word je tegengehouden om echt de Heer en de gemeente te dienen. Hoe ontvankelijk ben jij nog voor het gemeente-zijn, voor de verbondenheid met elkaar. Die verbondenheid leer je toch in de gemeente.

Ik heb het er over dat deze geest onmondig houdt in de geestelijke wereld. Als je je niet kunt geven, dienend binnen de gemeente. Geestelijk blijft je situatie dan eigenlijk als een kind, en nooit als: 'nu ik een man/vrouw geworden ben'. Want dat heeft die vorst aardig tegengehouden en er onder gehouden. In Gods koninkrijk en in zijn mogelijkheden kun je

nooit afgaan. Dat geeft je kracht temidden van allerlei zaken waarvan je weet: dat moet veranderen.

Deze geest út zich als er dingen gebeuren. Ja wat gebeurt er dan eigenlijk met jou? Er wordt iemand boos op jou, jij loopt ergens tegen aan, er gaat iets niet goed op je werk. Durf je nu naar binnen te gaan bij jezelf? Het gaat dan namelijk om diepere zaken: wat gebeurt er met jou in je hemel? Dàt is belangrijk. Waar zoek jij dan steun, en hoe?

Je hebt misschien enorme teleurstellingen: zoek je nog richting temidden van die teleurstellingen? Misschien is jou veel onrecht aangedaan en je kunt dat van de daken verkondigen. Doe dat maar niet, verkondig het evangelie.

Op dit gebied kom je die grootvorst tegen. Dan stukt op een gegeven moment de zélfevaluatie. Dan begint die ander tegen je aan te praten en jij zegt: 'hou je mond, ik wil er niet over praten'. Dat mag. Oké, dan praten we er nu niet over, maar wanneer dan wél...? Dat mag ook. Dus pak het niet dwangmatig op, niet wettisch. Pak het op vanuit je leven met de Heer; hier kom je die grootvorst tegen en kunnen mensen niet meer zichzelf evalueren. Dan moeten anderen altijd maar tegen hen zeggen dat ze het goed gedaan hebben. Als anderen tegen hen zeggen dat ze iets verkeerd gedaan hebben, reageren ze met een: 'ja, hierdoor krijg ik nou last van verwerping'. Dààr heb je de koningin des hemels. Die zit hierachter. Dan stukt ook de zélfkennis. Ken jij jezelf ook in de Heer. Zie je ook toe op jezelf. Mag, kan er nog iets veranderen in jouw leven?

Als jij denkt dat jijzelf nooit meer kan veranderen, dan zit daar ook die grootvorst achter. Het hart of de vermogens lijken toegesloten, geheel of ten dele, voor de groei van Gods koninkrijk in jouw leven. Dan zijn het de termen, is het de leer, de dogmatiek, die van buiten af goed is, maar van binnen in het hart nog niet werkt. Daarin kom je deze grootvorst tegen. Hij wil dat het buitenkant blijft, zodat je niet verder ontwikkelt.

Je kunt het dan maar niet in je vingers krijgen; het lijkt alsof het langs je heen gaat: de prediking, het gebeuren van de

gemeente. En bijna zou je zeggen dat dat ook logisch is want: dan heb je wel een paar argumenten.....

Kijk eens wie daarachter zit. Zie eens wat er een heerlijkheid binnen jouw bereik ligt, als je daar doorheen gaat.

-----De koningin des hemels in het Oude Testament-----

Jesaja 47

Ik wil hier een aantal gedachten uithalen m.b.t. ons onderwerp. Je krijgt dan een mooi raamwerk waarin je dingen die ik oversla zelf kunt aanvullen.

Daal af, en zet u neer in het stof, jonkvrouw, dochter van Babel. Zet u neer ter aarde, zonder zetel, dochter der Chaldeeën, want men zal u niet langer verwekelijkt en verwend noemen.

Hier staan een paar dingen van die grootvorst. **Verwekelijkt en verwend.** Dat is gedacht vanuit het kinderlijk houden van mensenkinderen, van jongs af aan. Deze grootvorst wil het verwekelijkte en verwende openbaren in levens van mensen; te beginnen bij kinderen. Het is wel iets dat je ziet in onze tijd; het moet met onze kinderen altijd goed gaan.

Waarom moet het altijd goed gaan? Dat kun je je gewoon eens afvragen. Die zorg mag er best zijn, maar kijk je ook nog in de geestelijke wereld wat er gaande is met jezelf en met je kind.

- **Verwekelijkt:** zonder kracht, bij het minste of geringste van slag. Niet meer vol geloof kunnen strijden; dus niet echt zicht hebben op al het goede van God in je leven en op hoe de koningin des hemels dat blokkeert. Niet meer je dagelijkse strijd strijden: daar heb je het verwekelijkte: 'o, ik heb al zó lang gestreden en zó lang gebeden'. Of de verkeerde strijd strijden: het zó zwaar hebben, het gáát bijna niet meer Er is al zó vaak over gepraat, er is al zó vaak voor gebeden. Dàt

hoort nou bij dèze vorst. Jij moet gewoon zo blijven met je ellende en je daarin omwentelen. Dan laat je je hemel op dat moment niet vullen met geloof en overwinning, en je gaat verder terwijl je mag weten en ervaren dat de Heer bij je is, wat er ook gebeurt. Dan heb je niet meer het perspectief van wat de Heer allemaal nog kan doen in jouw leven.

- **Verwend.** Dan moet altijd alles goed gaan. Alle problemen worden weggehaald, want het moet goed gaan. Als dingen niet goed gaan, gaat men twijfelen aan de Heer en aan de echtheid van het gemeentezijn. Alles moet immers zonder problemen en tegenslag verlopen. O wee, als er dan problemen zijn in de gemeente. Hierin zie je hoe die koningin des hemels werkt; heersend en weghalend uit het volle leven. Je ontwikkelt dan niet verder. Ook de vrucht wordt niet meer verwacht. Dan zegt men: 'Als het zó gaat in de gemeente, kan ik niet ontwikkelen'. Voor verwende mensen moeten de moeilijkheden weggenomen worden. Daarom zijn zulke mensen niet in staat om echt te strijden. Dat is wat deze grootvorst gebiedt. Hij houdt het strijdbaar-zijn tegen. Hij zorgt voor verwenning: er is toch voor gebeden en nou gebeurt het niet.....

Dan staat er in **Jes. 47:6c** *Op de grijsaard hebt gij ook uw juk zwaar doen drukken.*

Dat wil zeggen, dat mensen van jongs af aan hieronder gebukt gaan, en ze worden grijs. Ze zijn al redelijk oud en nog drukt dat juk op hen. Mensen krijgen levenslang dit juk opgelegd. Of zal ik het zó zeggen: ze geven zichzelf levenslang door deze manier van leven voort te zetten en niet te veranderen met de hulp van de Heer. Het is goed om te onderkennen wie hier achter zit; anders kan deze grootvorst eeuwig koning blijven. Dat zegt hij ook. Dan blijft hij eeuwig heersen in je leven; steeds appellerend aan alles wat er verkeerd is gegaan: ondertussen kom je niet verder. Dat werkt dan ook dóór in de relaties.

Jesaja 47:7 *En gij zeidet: Ik blijf eeuwig gebiedster.*

Dit zal áltijd zo blijven. Dit kan niet veranderen. Hoor je het? 'Zeg nou zelf broeder, in mijn situatie....'. Wat moet ik dan zeggen? Je wilt mensen ook niet afvallen in zo'n ellende en narigheid; het gaat er om, om daar helder zicht op te hebben. Beginnend bij jezelf: 'kom ik dingen tegen, Heer, dan wil ik dat veranderen met uw hulp'. Waar lezen we nog meer van deze geest, die zegt: 'Ik zal eeuwig gebiedster zijn; ik zal eeuwig koning blijven over jouw leven'. In **Openb. 18:7b**. Daar staat: *Want zij zegt in haar hart: Ik troon als koningin, ik ben geen weduwe en geen rouw zal ik zien.*

Hier zie je wat deze vorst zegt; dat zie je ook in **vers 8 en 9 van Jes. 47**. Hier lees je belangrijke typering.

Nu dan, hoor dit, wellustige, die zo onbezorgd woont; die bij uzelf zegt: Ik ben het en niemand anders; ik zal niet als weduwe neerzitten en geen beroving van kinderen kennen. Maar deze beide zullen u overkomen, plotseling, op één dag; beroving van kinderen en weduwschap; in volle omvang zullen zij u overkomen, ondanks uw vele toverijen en zeer krachtige bezweringen.

Typering van deze vorst. Die zegt: 'Ik wil eeuwig koning blijven in jouw leven'. Het is een geest die zegt: 'Ik troon, ik heb de macht, ik ben je de baas'; zo overheerst hij, manipuleert hij in relaties. Palmt mensen in, om te krijgen wat hij wil. Als mensen onder zijn invloed staan, palmen zij anderen in om te krijgen wat zij willen. Deze vorst oefent druk uit, zodat de dingen gebeuren die hij wil. Hij bewerkt náijver, laster, of ook praten op een manier die kwaad sticht en niet opbouwt. Je praat met elkaar over allerlei dingen in de gemeente die niet kloppen. Of je trekt als man en vrouw met elkaar op en je noemt alle dingen van elkaar op die niet kloppen. Je zal best gelijk hebben, maar is dit dan het leven dat de Heer voorstaat in zijn koninkrijk? Nee, dit is het leven dat de koningin des hemels neergelegd heeft vanuit de basis van je jeugd. Daarop bouwt hij verder. Als je dàt ontdekt, dan zie je ook dat

het anders kan. Je mag dus veranderen. Je mag daar los van komen. Je mag eindelijk vrij zijn en vrucht dragen.

Deze grootvorst aanvaardt geen enkele leiding, zéker niet de leiding in de gemeente. Want hij zal de baas zijn. Hij zal vertellen hoe het zit in de gemeente. Ondertussen verwacht hij op een voetstuk gezet te worden en aanbeden te worden in de gemeente. Ook in sommige evangelische gemeenten 'leven' mensen die aanbeden willen worden. De koningin des hemels werkt zo. Het is een grootvorst, die met andere demonen samenspannt met maar één bedoeling: de mens zal géén koning zijn. Hij zal je klein willen houden, zodat je níét ontwikkelt in Gods koninkrijk. Zie je hoe subtiel dit kan werken. Géén vrucht dragen. Een geest die eeuwig wil heersen. Dan veranderen mensen niet. Dragen zij geen vrucht. Dan krijg je alternatieven, waarnaar mensen dan op zoek gaan, in plaats van verder te komen met de Heer in de geestelijke wereld.

Deze geest zegt, *dat hij niet als weduwe zal neerzitten (in vers 8b)*. Deze geest claimt dat Gods Geest werkt, dat de Heer aan het werk is. Hij zegt: 'Joh, het is allemaal van de Heer'. De koningin des hemels denkt zo zijn netwerk bij elkaar te krijgen. Geen vrucht, geen zonen. Gewoon religieus neuzelen en wauwelen. Dat claimt deze geest. Er staat in de profetie: 'U zal weduwschap overkomen'; geen echte verbondenheid in Gods Geest; je bent een verbinding met, in een àndere geest aangegaan. Een leven, een gemeente, waar de God des hemels niet kan werken, maar waar de koningin des hemels werkt. Die geeft zich ook uit voor de heilige geest, met profetieën, gezichten en visioenen.

Deze geest zegt: *'Ik zal geen beroving van kinderen kennen'*. Beroving van kinderen: kinderen die niet tot zonen ontwikkelen; kinderen die geen echte relatie met de Heer hebben; ook al is die er misschien wèl geweest. Er staat achter; 'Je zal wél beroving van kinderen kennen'. Het zullen geen zonen worden, ze zullen ónvruchtbaar blijven.

De koningin des hemels kent ook geen rouw, dat lees je in **Openbaring 18:7b**. Er bestaat geen dood. Er bestaat geen

mislukking. 'Alles gaat goed', roepen ze. 'Prijs de Heer' en 'het gaat goed waar ik nu ben'.

De koningin des hemels ontkent mislukking. Het gevolg is, dat er een rem komt op de ontwikkeling van b.v. je gevoelsleven, want het is: 'Kop op, we gaan verder', 'God is goed' en 'de Heer zal uitkomst geven'. Allemaal waarheden die kloppen. Maar soms heb je er zo weinig aan, omdat je nog iets moet verwerken; er is nog verdriet over dingen; er is rouw. Je hebt negatieve dingen meegemaakt. Je mag tijd hebben om dat te verwerken met je Heer. Je mag verdriet hebben. Je mag rouwen. Dat hoef je niet weg te drukken. Dat doet de koningin des hemels. Je gevoelen mag verder tot fijngevoeligheid ontwikkeld worden.

Dan staat er in **vers 10**: *'Gij zeidet: niemand ziet mij'*. Deze vorst verschuilt zich. Hij verschuilt zich achter andere machten. Er staat: *'Uw wijsheid en uw kennis zijn het die u verleid hebben, zodat gij bij uzelf zei: 'ik ben het en niemand anders'*. Daar komt die vorst naar voren, verleid door wijsheid en kennis. Zo iemand denkt het allemaal te weten: 'je hoeft mij niets meer te vertellen, ik weet het al, ik loop al een paar jaar mee in het evangelie'. Is dat nou zo belangrijk? Of is het léven belangrijk? Zo iemand denkt het allemaal te weten, maar denkt niet verder door in de hemel, en gaat eigenlijk op in ver sluiering en vermenging van deze grootvorst; want deze grootvorst kent heel veel vermengingen; ook in evangelische kring, pinksterkring en eigen kring.

Deze geest zal een zeer vooraanstaande engel geweest zijn. Nu is het een grootvorst, die de mens aan zich bindt in de vorm van moederbinding. Je mag dan nooit echt van een ander (Jezus Christus) worden. Je mag ook niet jezelf worden, dus ontwikkelen wat je van je schepper hebt meegekregen in je leven. Je moet kind blijven. Je kan niet helemaal zoon van God worden. Dat zijn niet alleen gedachten, nee, dat zijn zelfs toverijen. Dat zijn de krachtige bezweringen uit vers 9.

'Het zal jóu overkomen', wordt er tegen die geest gezegd, heb je het dóór? *'Ondanks je vele toverijen, ondanks je krachtige bezweringen'*. Dat is mooi, je kunt die toverijen en

bezweringen onderkennen, die in de praktijk van je leven werken. Als het erom spant, komt hij en probeert je te betoveren. Dan moet je je vermogens aan die geest blijven offeren: dus in gedachten met dié dingen bezig zijn. Niet met de Heer, maar met zogenaamde 'dingen van de Heer'; zo werkt de koningin des hemels.

Je denkt: 'Ik moet toch zo doen, anders loopt het uit de hand? Hoezó? Daar komt dan die geest, die al is begonnen met zijn werking in je kindertijd, in je opvoeding. Vind dit niet gek, durf dóór te denken en ga er mee aan de gang in positieve zin voor je leven. Anders geloof je voor jouw situatie, voor jouw huwelijk, dat op een andere manier leven niet mogelijk is. Ik snap best dat dat niet leuk is, maar het wordt nog minder leuk als je je hierin weg laat zakken, mee laat voeren; dan komt die grootvorst, met hulp van andere geesten, bv. onreine geesten. Als je denkt géén leven te hebben, moet je het leven halen uit wat de wereld denkt dat leven is.

Jeremia 7:16-20

Hier staat boven: de dienst van de koningin des hemels.

Gij nu, bidt niet voor dit volk; zendt voor hen geen smeking op en geen gebed, en dring niet bij Mij aan, want Ik hoor naar u niet. Ziet gij niet wat zij doen in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem? De kinderen rapen hout, de vaders steken vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin des hemels en zij brengen plengoffers aan andere goden ten einde Mij te krenken. Ben Ik het, dien zij krenken? Luidt het woord des Heren. Doen zij het zichzelf niet, tot beschaving van hun aangezicht? Daarom, zo zegt de Here Here: Zie, mijn grimmige toorn giet zich uit te dezer plaatse over mens en dier, over het geboomte des velds en de vrucht van de bodem, en brandt zonder geblust te worden.

Het gaat hier over de dienst van de koningin des hemels. Die heeft ook een dienst; dat zie je in **vers 18**: de hele familie is er mee bezig; wat een feest. **Kinderen rapen hout**, ze halen bij elkaar wat er nodig is om te offeren. **Vaders steken het vuur aan**. Vrouwen zijn er bij betrokken; **ze kneden deeg om offerkoeken te maken**. Het brood wordt gebakken voor de koningin des hemels en gegeten ter ere van hem. Je ziet soms dat hele families religieus bezig zijn; niet voor de God des hemels maar voor de koningin des hemels, die mensen klein wil houden en gemeenten uit de hemel weg wil halen.

De Heer vindt het een gruwel. Want deze mensen behoren in de tempel te dienen, dáár te offeren. We zien de gevolgen van hun offeren in **vers 20**. Kort samengevat staat er: **'woestenij en géén vrucht'**.

Als er brand is in hun leven, wie zal er nog blussen? Dat zijn herkenbare situaties waar dit werkzaam is. Brand, maar niets om te blussen.

Ook in **Jer. 7:24** zien we de werkingen van de koningin des hemels: *Doch zij hoorden niets, noch neigden hun oor, maar zij wandelden naar de verstokte overleggingen van hun boos hart en keerden zich achterwaarts en niet voorwaarts.*

- Mensen zijn gesloten voor het woord van God. Ze horen niets. Ga geestelijk zien wat hier achter zit. Als het jezelf betreft, ga dan zelf geestelijk zien hoe het toch komt dat je helemaal niet aan Gods woord toekomt. Mensen zeggen: 'Ja, ik hoor het woord wel, maar ik ben het zó weer kwijt, daar kan ik toch ook niets aan doen?'
- Zij willen niet horen, ze neigen hun oor niet. Ze laten hun oren naar andere dingen hangen.
- Hun hart is verstokt, staat er letterlijk, door andere overleggingen. Kun je dat volgen in dat proces? Dan zijn er andere overleggingen waardoor het hart verstokt wordt: 'Ja, dat kun jij gemakkelijk zeggen, maar jij kent mijn situatie niet'. Ik zeg ook niet dat het gemakkelijk is; het kost nog strijd, het kost nog stappen zetten voor je leven.

- **vers 28:** *'Ze horen de stem van God niet en nemen geen tuchtiging aan'. Ze nemen geen vermaning aan. Hebben ze wat op mij aan te merken?' Nee, maar ze willen zo graag dat je verder op de weg komt, of, dat je weer terecht komt. Als mensen niet vermaand willen worden, dan is er in de geestelijke wereld wèl iets aan de hand. 'Ja maar, ik ben vrij' zeggen ze, 'en ik maak zèlf wel uit wat ik doe, ik hoor niet meer onderHierin hoor je de koningin des hemels, die ook zegt: 'ik laat niet over me heersen!' Wil je aan introspectie doen, onderkennen wat er in je eigen leven dan speelt. Om dieper, verder, te komen voor je eigen leven. Om niet aan de religieuze oppervlakte te blijven.*

Jeremia 44

Over de hernieuwing van de dienst der hemelkoningin (de Baäl van de hemelen). De Judeeërs in Egypte worden hier aangesproken, want het woord komt tot Jeremia voor hen (in vers 1). Zij zijn afgevoerd naar Egypte, of zelf gegaan. Zij offeren daar aan de koningin des hemels. Ze worden vanaf vers 2 door de Heer vermaand. Deze mensen antwoorden vervolgens in vers 15-18.

*Toen antwoordden al de mannen, die wisten, dat hun vrouwen voor andere goden offers ontstaken, en al de vrouwen die daar stonden, een grote menigte, namelijk al het volk dat in het land Egypte, in Patros, woonde, aan Jeremia: **Wat het woord betreft, dat gij tot ons in de naam des Heren gesproken hebt, wij zullen niet naar u luisteren; maar wij zullen voorzeker doen alles wat wij uitgesproken hebben, en offers ontsteken voor de koningin des hemels en haar plengoffers brengen, zoals wij gedaan hebben, wij en onze vaderen, onze koningen en onze vorsten, in de steden van Juda en op de straten van Jeruzalem; toen hadden wij goed ons brood en waren gelukkig en zagen geen rampspoed. Maar sedert wij zijn opgehouden voor de koningin des hemels offers te ontsteken en haar plengoffers te brengen, hebben wij aan***

alles gebrek gehad en zijn wij door het zwaard en de honger omgekomen.

Enkel ellende komt op hen af. Je gaat de strijd aan en offert niet meer aan de koningin des hemels. Dan komt er heel wat op je af. We zeggen wel eens m.b.t. de strijd: naarmate je jezelf verheft en verder gaat, komt er veel meer op je af. Je krijgt ook veel meer van de Heer om er doorheen te komen. Deze mensen zeggen: 'We doen alles zoals wij het uitgesproken hebben'. Ze willen géén offers brengen in de tempel. Zij willen offers blijven brengen aan de koningin des hemels. Als ze daarvoor niet hun best blijven doen, dat zeggen ze ook, dan krijgen ze leven mèt rampspoed. Als ze wèl hun best doen, ervaren ze de veiligheid, de valse rust, van de koningin des hemels. Ze zijn bang dat het uit de hand loopt, als ze veranderen. Stel je voor dat je moet veranderen in je huwelijk, in je relatie, in je leven ten opzichte van iets waar de Heer je bij bepaalt.

Dus zeggen zij (**vers 18**): *'sedert we opgehouden zijn voor de koningin des hemels offers te ontsteken....., hebben wij aan àlles gebrek gehad en zijn we door zwaard en honger omgekomen'*. Je kan dus maar beter nièt in de gemeente zitten; weer een variant van de koningin des hemels. Het geeft dus aan dat er nogal wat gebeurt als je je laat bevrijden van die koningin. Als je je offers nièt brengt en je leven echt gaat veranderen, dan komt daar heel wat tegenop.

Je leest dan ook vanaf **vers 25** wat de verdere gevolgen zijn.

Als ze de koningin des hemels vereren, dan doen ze een aantal zaken, die niet binnen Gods koninkrijk horen, b.v. **Jer. 44:10**: *Zij hebben zich niet verootmoedigd* Zij blijven hoogmoedig: 'wij gaan zo door, wij weten het, wij doen niets verkeerd, denk maar niet dat ik één fout heb gemaakt, dat kunnen ze mij niet aanrekenen.

Zij hebben zich niet verootmoedigd tot op de dag van heden. Zij hebben niet gevreesd, d.w.z.: ze hebben geen ontzag voor de Heer, voor wie Hij werkelijk is. In plaats daarvan zijn ze bezig met allerlei menselijk religieus gedoe.*en niet gewandeld*

naar mijn wet en mijn inzettingen, die Ik voor het aangezicht van u en van uw vaders gegeven heb. De wetteloosheid is merkbaar. Ze zijn absoluut vrij om te doen wat ze zelf willen. Ze houden zich niet aan Gods wetten.

Het is eigenlijk een 'nee' tegen een leven in de hemel en een 'nee' tegen vrucht dragen. Hierin zie je Belial naar voren komen, de fundamentlegger van deze overheersing.

Dan is er ook nog een overtuigd spreken: 'Ja, ik ben blij dat de Heer met mij is, de Heer spreekt tenminste tot mij; Hij heeft me dit en heeft me dat gegeven, dat weet ik zeker'. In de variant van de koningin des hemels heb je dáár Babel, waarin hij z'n werk doet. Dan blijft het religieuze buitenkant. Het geeft misschien een goed gevoel, maar het blijft buitenkant. Het gaat toch in je leven om het innerlijke; om de ontwikkeling van je vermogens, om de kontakten en ontmoetingen van dááruit met de Heer, en om de kontakten en ontmoetingen van dááruit met elkaar. Om van dááruit vrucht te dragen, om van dááruit te herstellen in je leven, om van dááruit verder te komen. Hier zie je dat dat nièt zo is als die koningin des hemels werkt als grootvorst. Dan zijn de gevolgen van die buitenkantenreligie dat ze (**vers 27**) omkomen door honger en zwaard. Ze hebben eigenlijk niets te eten. 'Ja, het gaat goed hoor'.....maar eten hebben ze niet. Dan gaat het dus niet goed, want het is belangrijk dat je eet. Want wie niet eet, gaat dood. Dit is hetzelfde als waar Openbaring 6:1-4 over spreekt, als het gaat over het tweede, derde en vierde zegel.

-----Nog enkele kenmerken-----

De koningin des hemels probeert zijn naam verborgen te houden. Daarom mag je ook niets zeggen van de Maria-verering in de katholieke kerk. De koningin des hemels kom je in allerlei godsdiensten tegen, dat ga ik nu niet uitwerken. Het is een boze geest die zijn naam meestal verborgen houdt. Zo heb je de verering van Astarte. In het oude testament kom je dat volop tegen. Asjera, dat is zij die aan vele wateren zit. Artemis, bekend als de Diana: 'Groot is de Diana der Efeziërs',

dat roepen ze twee uur lang hysterisch. Je komt het dáár tegen, maar je komt het ook tegen bij moeder Maria in de katholieke kerk. Het is altijd een soort moedergodin. Maria is in de katholieke kerk officieel op Vaticanum II bevestigd als de moeder van de heilige kerk. Daar zit ook dat overheersende in van die koningin des hemels, die dáár werkt. In de kerkelijke litanie wordt ze aangeroept als Regina Caeli (= koningin des hemels) en als Sterre der zee. 'O, sterre der zee', is een lied. Weet je wat de sterre der zee is? Dat is de koningin over de zee, over de dood. En dan zitten ze daar te bidden: o, sterre der zee, bidt voor ons.....

Je kunt verder zelf in je bijbel met je concordantie teksten opzoeken waarin Astarte en Asjera voorkomen. Kijken hoe zij in de religie binnenkomen in dat land. Hoe dat gebeurt en wie dat doet en wat er omheen gebeurt.

Nog even kort een paar dingen van de koningin des hemels, die ik nog niet genoemd heb.

- Er is organisatie, er zijn vormen en structuren, maar er is geen echte relatie met de Heer. Dus het organisme van Gods Geest werkt niet. Er zijn vormen, structuren en organisatie, maar de mensen hebben geen echte relatie met de Heer. Ze worden opgeslokt door van alles op aards en religieus gebied. De koningin des hemels kan hierin z'n slag slaan en ontnemt mensen hun persoonlijke relatie met de Heer of bemoeilijkt die. Ik geloof dat dat toetsbaar is. Bid je, lees je je bijbel, leef je bewust met de Heer, spreek je met Hem, weet je je in je relatie ingevoegd in je gemeente en ben je corrigeerbaar? Dat zijn allemaal van die dingen die je leven geven. Als je niet bidt, wat zullen we daarvan zeggen, en als je geen bijbel leest, dan zitten daar werkingen achter. Breek er doorheen, haal hulp.
- Een tweede typering van de koningin des hemels is dat hij ook stemmen en gedachten geeft als zijnde van God of van de Heer. Ik ben het tegengekomen, dat mensen denken de stem van de Heer gehoord te hebben. Als anderen daar niet zo blij mee zijn, dit niet

bevestigen, dan zijn ze teleurgesteld. Eigenlijk mag dat dan een teken zijn, denk ik, om je ootmoedig te buigen voor de Heer, en niet je rug te rechten omdat je vindt dat de tegenstander het weer tegenspreekt, Je zegt dan: 'Ik ga met de Heer overal voor; Hij heeft dit tegen mij gezegd'. Dan zegt de ander: 'Ja maar Dát zie je dan als tegenstand, en je gaat toch door, want je laat je niet tegenhouden door de tegenstander. Dit past helemaal in de strijd van het evangelie. Maar je zult zien: je wordt er niet gelukkig mee. Je wordt dan afgemat door die macht. De stem van de Heer horen betekent toch ook dat de onderscheiding moet blijven werken? Dat mag toch ook toetsbaar zijn aan anderen in de gemeente? Het is toch niet verkeerd dat je daarin begeleiding mag zoeken in de gemeente? Laat het zo zijn, als je dingen tegenkomt, dat je kunt zeggen: 'Help eens'. Want het is niet verkeerd om een keer hulp te vragen als je er zelf niet uitkomt. Dan kunnen er mensen zijn die zeggen: 'O, kom jij daar niet uit, ik kom altijd overal uit, want ik bid tot de Here....'. Dat is iets voorspiegelen wat niet altijd klopt; want ik bid wel eens tot de Heer, en dan kom ik er nòg niet altijd uit. Dat is toch niet verkeerd? Dan ga je toch door? Als je de stem van de Heer hoort zònder onderscheiding en zònder begeleiding in de gemeente, dan is het meestal verkeerd. Dan is het de stem van de ander, die zich uitgeeft voor de koning van de hemel.

- Er is nog een derde typering die ik wil noemen: 'Hij doet geen acht slaan op tekenen in de hemel, die koningin des hemels. Hij sluit eigenlijk de hemel toe door de volle evangelie-dogmatiek: 'Als ik dàt nou allemaal weet en dat en dat gelezen heb, dan kan ik me zó structureren naar het volle zoonschap'. Nee, van *binnenuit* mag het leven, van *binnenuit* mag je verder gaan. Stokoude leringen, vaste formules, uiterlijk vertoon, vormen en structuren, veilige lijnen; mensen, ik heb gezien, dat mensen weer in hun oude religieuze manieren

terugvallen. Het leidt tot isolement; mensen gaan op zichzelf, of blijven op zichzelf; en ze voelen zich van binnen heel eenzaam, want dat bewerkt die koningin des hemels ook. Het leidt soms tot het overheersen van anderen met behulp van vaste formules, vormen, structuren en oude manieren. Pak hem aan!

-----15 typeringen van de koningin des hemels-----

Tenslotte een lijst typeringen van de koningin des hemels

1. Mijn mening moet doorgaan, want mijn mening is de juiste. (Openb. 18:7) Ik ben de gebiedster, ik bepaal, ik ben de baas; daarom is er ook veel de baas spelen, controleren, beoordelen. Bij deze typering hoort ook, dat je iets / iemand snel in een hok zet van: 'is het / hij goed of is het/ hij fout'. Daar kunnen ook goede dingen uit voortkomen, maar het is niet echt het hemelse.
2. Werkt vaak via moederbinding. Het maakt jezelf onklaar, onmondig, op bepaalde gebieden.
3. Een sterk verzet tegen leiderschap. Tegen de gezalfde, tegen degene die de boodschap brengt van het koninkrijk der hemelen; daar is altijd van alles op aan te merken.
4. Sterk verzet tegen het koningschap van Jezus Christus in jóu. Dat het in jóu tevoorschijn kan komen, dat je koning aan het worden bent.
5. Tracht kinderen van God in een isolement te houden, zodat ze op zichzelf blijven en niet met anderen in contact treden.
6. Onvruchtbaarheid. In het geestelijke, maar, let op, ook in het natuurlijke. De vruchtbaarheid komt niet openbaar. Het werkt met betovering en overheersing, waardoor je jezelf niet meer bent.
7. Het wil jou op slot houden; het zet je op slot, je mag niet zeggen wat er in je óm gaat. Je kunt het soms niet eens benoemen.

8. Je kunt je moeilijk meedelen aan anderen. Je komt maar niet tevoorschijn, je voelt je snel, zeker in een groep, monddood gemaakt. Je ervaart dat jou een zwijgen wordt opgelegd.
9. Mensen in het evangelie, waar het zóver is gekomen, dat ze eigenlijk weinig tot niets van God kunnen verwachten. Dat ze zóver komen om te zeggen dat ze zich zelfs afvragen of ze wel doorgaan met het geloof.
10. Mensen die religieus op zichzelf gericht zijn. Ze zijn út op eigen baat, en ze gaan desnoods rond met profetieën en gezichten, en willen wèl belangrijk gevonden worden. Ik heb verbaasd gestaan, dat ik mensen hoorde zeggen: 'O, dàt is mooi, en dat is prachtig!' En dan werd er een man of een figuur genoemd die geweldig gevonden wordt.
11. Het doet anderen bekritisieren, en zelf ondertussen niets doen.
12. Iets anders aanbidden dan de Heer alleen; al zijn het je kinderen maar, of je ouders.
13. Het tracht je klein, onvolwassen, kind te houden. Je mag je niet profileren. Je moet dus van deze geest onmondig blijven, slaafs, geen volwassen zoonschap, geen volwassen persoonlijkheid. Ik heb dat getypeerd als Maria met het kindje. Dat komt in alle godsdiensten voor.
14. Wil vernieuwing in de gemeente tegenhouden. Dat de hemel niet verder open gaat. Dat je niet verder gaat achter Jezus aan. Dus de koningin des hemels stuurt aan op een babylonisering; dan blijft alles hetzelfde en niets wordt er gauw duidelijk; het blijft allemaal vaag.
15. Er gebeuren heel veel goede dingen in Pinksteren, in kerken en in kringen. Maar er is ook iets van een vermenging in het geheel. Als mensen b.v. de heilige Geest moeten bezingen en er nooit over nadenken. Dàt bewerkt de koningin des hemels, want laten we eerlijk zijn, als je in een kring terecht komt en je denkt er verder niet over ná, wat doe je dan?

3

De koningin des hemels in het Nieuwe Testament

Ik wil met u lezen Handelingen 19: 21 t/m 40

21. En toen dit alles voorbij was, nam Paulus zich voor door Macedonië en Achaje naar Jeruzalem te reizen, en hij zeide: Als ik daar geweest ben, moet ik ook Rome zien. 22. En hij zond twee van zijn helpers, Timotheus en Erastus, naar Macedonië, maar hij bleef zelf nog een tijd lang in Asia.

23. En omstreeks dat tijdstip ontstond er geen geringe opschudding inzake de weg. 24. Want iemand, genaamd Demetrius, een zilversmid, die zilveren Artemistempels vervaardigde, verschaftte aan de mannen van het vak niet weinig inkomsten. 25. Hij riep dezen bijeen, met de werklieden in dit vak, en zeide: Mannen, gij weet, dat wij aan dit werk onze welvaart danken, 26. en gij ziet en hoort, dat deze Paulus een talrijke schare, niet alleen van Efeze, maar ook van bijna geheel Asia, overgehaald en afkerig gemaakt heeft door te zeggen, dat goden, die met handen worden gemaakt, geen goden zijn; 27. en wij lopen niet alleen gevaar, dat deze tak van arbeid niet meer in tel zal zijn, maar ook, dat het heiligdom van de grote godin Artemis van geen betekenis meer geacht zal worden, en dat zij ook van haar luister beroofd zal worden, zij, die door geheel Asia en de ganse wereld als godin wordt vereerd.

28. Toen zij nu dit hoorden, riepen zij in heftige opwinding: Groot is de Artemis der Efeziërs! 29. En de stad werd een en al verwarring en zij stormden als één man naar het theater en sleurden Gajus en Aristarchus, Macedonische reisgenoten van Paulus, mede. 30. En toen Paulus zich onder het volk wilde begeven, lieten de discipelen hem dit niet toe; 31. zelfs zonden enige van de oversten van Asia, die hem welgezind waren, hem de waarschuwing, zich niet in het theater te wagen. 32. Nu riep de één dit, de ander dat, want de volksvergadering was verward en de meesten wisten niet

eens, waartoe zij samengekomen waren. 33. En uit de schare gaf men inlichtingen aan Alexander, die de Joden naar voren geschoven hadden, en Alexander wenkte met de hand en wilde een verdedigingsrede houden voor het volk. 34. Maar toen zij bemerkten, dat hij een Jood was, ging er één geroep van allen op, wel twee uren lang; Groot is de Artemis der Efeziërs! 35. Maar de secretaris der stad bracht de schare tot kalmte, doordat hij zeide: Mannen van Efeze! Wie ter wereld weet niet, dat de stad der Efeziërs de tempelbewaarster is van de grote Artemis en van het beeld, dat uit de hemel is gevallen? 36. Daar dit nu buiten kijf is, hebt gij u kalm te houden en niets overijlds te doen. 37. Want gij hebt deze mannen opgebracht, zonder dat zij tempelrovers zijn, of onze godin lasteren. 38. Indien derhalve Demetrius en zijn vakgenoten iets tegen iemand hebben in te brengen, er worden rechtszittingen gehouden en er zijn landvoogden; laten zij een aanklacht tegen elkander indienen. 39. En indien gij nog iets meer te verlangen hebt, zal dit in de wettige volksvergadering worden beslist. 40. Want wij lopen gevaar van oproer te worden aangeklaagd om de dag van heden, daar er geen enkele reden is aan te voeren, waarover wij verantwoording zullen kunnen afleggen, terzake van deze samenshoring. En met deze woorden ontbond hij de volksvergadering.

-----Paulus in Efeze-----

Paulus treedt drie maanden vrijmoedig in Efeze op. Dan voert hij besprekingen met mensen, om hen te overtuigen van het koninkrijk van God (vers 8). In vers 9 zie je dat sommigen verhard en ongehoorzaam blijven. Die mensen blijven ten aanhoren van de menigte kwaad spreken van de weg. De weg van God, de weg van Jezus Christus. Ik heb een oud afschrift gezien: daarop staat dat dit de weg is van de leer. Daar komt veel tegen op, maar als het een levende leer is, dan is dat goed. Ze hebben dus iets aan te merken op die weg. Daar roddelen ze over. Wat doet Paulus dan (vers 9)? Hij

maakt zich los van hen en zondert zijn leerlingen af. Hij gaat niet in een isolement, maar houdt dagelijks besprekingen in de gehoorzaal van Tyrannus (dat is een wijsgeer). Hij doet dat 's middags. Dan staat die gehoorzaal leeg, omdat het siësta-tijd is. Paulus gaat daar dan heen, en mensen die wakker willen blijven om iets nuttigs te horen, gaan ook naar de gehoorzaal. Dat werkt enorm. Dat gaat twee jaar zo door, zodat allen Gods woord horen. En de Heer doet buitengewone krachten door de handen van Paulus. Mensen worden van hun kwalen genezen, boze geesten varen uit.

Vervolgens krijg je dat wonderlijke verhaal er tussendoor van die zeven zonen van Skevas. Skevas is een voormalig hogepriester. Een boze geest keert zich tegen die zonen door te zeggen: 'Ja, Jezus ken ik wel en van Paulus weet ik, maar wie zijt gij? We zien hierin dat hun namen niet opgetekend staan in de hemel. Die boze geest overweldigt hen. Dat maakt diepe indruk op Joden en Grieken. Velen worden gelovig. Zij belijden hun schuld en spreken uit (vers 18) wat ze bedreven hebben. En enigen van hen, die toverijen hebben uitgeoefend, brengen hun boeken bijeen en verbranden ze. Zo wast (groeit) het woord des Heren krachtig en het wordt sterker (vers 19). Het woord is sterk en krachtig. Het wordt sterk en krachtig in die mensen doordat Gods Geest vaardig wordt in hen. Je ziet een beweging die bezig is in Efeze, en een paar anderen zien het ook. En in de hemel wordt het óók gezien door de tegenstander.

-----De religie van Artemis-----

We zien hoe de religie van Artemis met toverijen en bezweringen werkt tegen mensen die de Heer volgen. Daar komt iets uit voort (vers 23): dan ontstaat er geen geringe opschudding inzake de weg. Een oproer op aarde, die al in de hemel is begonnen. Een oproer in de hemel brengt chaos op aarde. Dat richt zich tegen de bringer van het levende woord, van de weg van de Heer. In Efeze vereert men Diana,

de Artemis der Efeziërs. Een schuilnaam voor de koningin des hemels.

Er staat een groot heiligdom van Artemis in Efeze, ongeveer 1½ keer zo groot als de Dom van Keulen. We zien dan ook dat er een hele religie van beelden, van verering rondom Artemis ontstaat.

Artemis heeft geen man, wel een tweelingbroer. Ze is ontoegankelijk voor de liefde. Dus deze geest maakt ontoegankelijk voor liefde. Het is ook een maan-godin naast broer Apollon, de zonnegod. Je ziet hierin de namaak vanuit het antichristelijke kamp. Wij hebben God en Jezus met zijn gemeente. Hier heb je het tegenbeeld: de koningin des hemels met zijn gemeente.

-----Godsdienst als handel, betovering-----

Dan komt daar iemand (vers 24), genaamd Demetrius. Die zwengelt de oproer aan. Hij heeft voor zichzelf een zilveren Artemistempel gemaakt. Daar knielt hij voor. Hij vervaardigt die tempels ook voor anderen. Om geld te verdienen. Godsdienst is voor hem handel. Hij verdient er een aardige boterham mee. De mannen die voor hem werken, ontvangen veel inkomsten; de handel loopt goed. We zouden kunnen zeggen: het is een gróót werk. Misschien hebben ze wel gezegd: het is van de Heer. Dan zegt Demetrius (vers 25): 'Mannen, jullie weten dat we aan dit werk onze welvaart te danken hebben'. Erg, als je zó leeft, dat je op die manier broodwinning en geloof met elkaar verbindt. En ten diepste niet ontvankelijk bent voor de prediking van Gods koninkrijk die ten diepste afwijst; die niet ter harte neemt voor je leven. Een door de heilige Geest geleid mens staat minder kwetsbaar in z'n broodwinning. Weet dat de Heer zorgt en voorziet. Het gaat om je diepste bestaan. Dan heb je minder bevestiging nodig. Je hebt minder bevestiging nodig van anderen; je kunt kwetsbaarder zijn, omdat Gods liefde in je is. Je weet wie je bent in Christus. Ontleent dááaraan je identiteit.

Baan, huis, carrière worden ondernomen en beheerst vanuit je positie in Christus. Vanuit die nieuwe ontwikkeling in heilige Geest, dus lós van de koningin des hemels. Los van alles van Artemis. Alle versierselen er af. Zó voor de Heer en met Hem levend.

-----Leven voor je broodwinning-----

Je ziet in Efeze waar de koningin des hemels op aan stuurt. Om te leven voor hem en voor je broodwinning. Dat je bang wordt dat je baan op de tocht komt te staan. Dan zit je elke keer, als er iets aan de hand is, in de rats om je baan. Wat kun je daar een energie in steken. Het is niet prettig als je dat moet denken en daar steeds mee bezig moet zijn.

Wat zien we als die koningin des hemels zo werkt, met o.a. die voorbeelden die ik genoemd heb. Dan wordt het geloofsleven afgevlakt. Dan worden de vermogens, b.v. denken, geloven en liefhebben, niet meer geheiligd om in de dingen van God te zijn en gedachten van God op te vangen. Er is weinig of geen gebedsleven meer. Mensen zeggen nog christelijke gebedjes op. In een huwelijksleven is dan het dagelijks bestaan, de broodwinning, de dagelijkse gang van zaken het belangrijkste. Als mensen hierop ingaan, kan die vorst op die manier vrucht dragen blokkeren.

De Heer geeft allemaal zaadjes aan mensen. Ze worden dan niet meer opgemerkt. Ze worden weggepikt door de vogels. Ze vallen niet echt in goede aarde. Er komen andere dingen die zo nodig gedaan moeten worden: 'ik moet dit nog doen, en ik moet dat nog doen en ik moet daar nog naartoe'..... En het zaadje wordt verstikt door de zorgen voor het dagelijkse bestaan. Het is toch wat, dat de koningin des hemels hiervoor kan zorgen. Ontdek dat maar in je eigen leven, zodat je zegt: 'Heer, merk ik die zaadjes van U wel op? Of zijn er andere zaken die aandacht vragen. Zijn er andere zaadjes die aandacht, energie vragen in mijn leven?'

-----Buitenkantreligie-----

We zien het in Efeze, maar ook in onze tijd, dat er een soort religie is, die door de koningin des hemels wordt onderhouden, en die erg buitenkanterig is. Ik kan wel zeggen: 'De Heer redt, hoe gaat het broeder? Prijs de Heer, het gaat goed met me'. Dat mag ook, maar de vraag is: is het van binnenuit, of is het de gewoonte van de koningin des hemels, waarmee hij mensen in slaap sust.

Het kinderprogramma 'De Fabeltjeskrant' eindigt met: 'Oogjes dicht, snaveltjes toe, slaap maar fijn, welterusten kinderen. Ik vind dat prachtig, want hierin zit een typering van hoe de koningin des hemels werkt in levens van mensen.

Zo zijn er ook in deze tijd Demetriussen met hun werklieden, die zich niet bezighouden met Gods plan voor hun leven en hun dragende positie in de gemeente. In plaats van te zeggen: 'Ik zit in de gemeente en ik mag bouwen, ik mag een levende steen zijn en ik mag de Heer grootmaken, verheerlijken, voor Hem gáán', zeggen ze: 'Ik moet dit nog doen en dat nog doen, ik heb zo'n volle agenda etc. Het gaat er niet om of je wel of niet een volle agenda hebt; het gaat er om dat je, temidden van alles, kunt leven in de ruimte en vrijheid van Gods koninkrijk.

-----Godsdienst gericht op jezelf-----

Die Demetrius denkt: 'wij gaan er aan'. Daarom reageert hij zó (vers 26). Paulus is voor hem bezig heel Asia afkerig te maken van de koningin des hemels door te zeggen dat goden, die met handen gemaakt zijn, geen goden zijn. In Psalm 115:5 staat: 'Ze hebben een mond, maar spreken niet, ze hebben ogen, maar zien niet, ze hebben oren, maar horen niet, ze hebben handen maar tasten niet, ze hebben voeten maar ze wandelen niet'. Dat wil zeggen dat er geen enkele beweging in zit. Het is hartstikke dood. Dat is godsdienst gericht op jezelf, zoals je kunt zien bij Demétrius. Dat is geen godsdienst. Dan zegt Demétrius in vers 27 iets dat tot nadenken stemt: *Wij lopen niet alleen het gevaar dat deze tak van arbeid niet*

meer in tel zal zijn, maar ook dat het heiligdom van de grote godin Artemis van geen betekenis meer geacht zal worden'. Die koningin des hemels werkt in levens van mensen in gemeenten. Wanneer zal hij van geen betekenis meer zijn? Als hij ontmaskerd wordt. Als je hem echt tegenkomt in je leven en hem bestrijdt en er los van komt met de hulp van de Heer.

-----Het aanbidden van beelden-----

Dàn zal hij van geen betekenis meer zijn. Deze tak van arbeid, van wat hij aan het doen is in jouw leven en in gemeenten, zal niet meer in tel zijn. Dat wil zeggen: er worden geen beelden meer gekocht omdat er geen beelden meer vereerd worden. Het is goed om dit in onze tijd te plaatsen. Wij aanbidden wel geen stenen beelden meer. Maar wat denkt u van het beeld van een groot geestelijk persoon. Zo'n persoon vereren. Hierin zie je de aanbidding van de koningin des hemels.

Mensen kunnen een voorganger vereren, op een voetstuk zetten, glazen stolp er overheen. Daarna trappen ze hem er vanaf. Dat is ook de koningin des hemels. Hij kent twee bewegingen: het vereren, aanbidden, wat geweldig, wat groots En de volgende keer krijg je een trap. Dat is die geest. Ga hier geen mensen op aanzien. Dan houd jezelf het leven. Het gaat er om wat jij zèlf ten diepste vereert. Wat en wie aanbidt jij. Misschien aanbid je b.v. je computer. Als die kapot is, raak je in paniek. Want dan gaat voor jou het leven niet meer door. Of je aanbidt je televisie. Wat aanbid jij? Wie vereert jij?

Laat die tak van arbeid maar niet meer in tel zijn; dan kun je zelf ongedwongen en onbelemmerd de Heer grootmaken in je leven. Dan ga je alleen voor Hem leven. Vereer zelfs niet je éigen overtuiging: 'O, wat wij hebben' en dan kom het e.e.a., 'en dät is zo goed en dat vind je toch nergens' Dat is ook verering. Dat je je eigen dingen gaat vereren en aanbidden. Wil je de Héér vereren, Hem aanbidden, Hem grootmaken, in vrijheid leven? Dan zegt iemand misschien iets waarvan jij zegt: 'dat klopt niet volgens mijn evangelie. Dan is dat minder

moeilijk. Dan begin je niet gelijk een kruistocht met: 'Nee, dat is niet zo, ik zal de bijbelteksten er even bijhalen'.

-----Het heiligdom van Artemis verliest betekenis-----

Wat betekent dit nu in je aardse leven, dat het heiligdom van Artemis zijn betekenis verliest. Jij gaat van binnenuit stelling nemen tegen de koningin des hemels. De structuren, de uitwendige principes ga je loslaten. Het heersen, het alles op een rij moeten hebben, daar neem je afstand van. Je innerlijke ontwikkeling, b.v. je uiten, verbondenheid aangaan, je veilig voelen, dat wordt je positieve dagelijkse strijd.

Er zijn allerlei mensen die zeggen: 'ik voel me nergens veilig meer'. Daar kun je dan wel e.e.a. aan doen d.m.v. allerlei tips van mensen, om je dan veiliger te gaan voelen, maar echt afdoend helpen doet dat niet. Het gaat om echte veiligheid, Die vind je alleen maar in je leven met de Heer. Als je dat dan niet hebt, dan kun je veiligheid gaan zoeken in je auto, je huis, een goede verzekering e.d. Maar dat is niet de echte veiligheid. Echte veiligheid heb je in het leven van hart tot hart met de Heer. Daar wil ik me niet van laten afhouden. Ik wil in gaan zien wat me daar wèl van afhoudt. Vol verwachting van Gods koninkrijk sta je dan in je leven. Je zorgt dat het rijk der duisternis wordt afgebouwd in je leven en dan ook het heiligdom van Artemis van zijn betekenis wordt beroofd (vers 27c). Dan ben je met alles van God bezig. Dan tellen alleen nog maar de beginselen en uitspraken van God voor je leven. Je natuurlijke broodwinning is daaraan ondergeschikt. Je bent niet bang dat je tempel instort, dat je toekomst hier op aarde instort, want je hebt een toekomst in de hemel.

Offer ook niet meer aan je verleden. We hebben allemaal dingen meegemaakt in onze jeugd: ik heb het in mijn jeugd ook niet prettig gehad; maar heb je ook leuke herinneringen? Je bent niet bang dat je heden, je bestaan, instort, want de tempel van Artemis verliest z'n betekenis in je leven.

-----Wordt beroofd van haar luister-----

Dan staat er achter, in vers 27: *'dat zij ook van haar luister beroofd zal worden'*. Dus de luister van de koningin des hemels in jouw leven. Dat is dus alles wat de doorbraken in jouw leven tegenhoudt. Dat je zit, ernaar kijkt en het niet pakt. Dat er geen échte ontwikkeling is. Dat je niet écht verandert. In geloof en verwachting mag je vernieuwen, tevoorschijn komen, met de Heer leven. **Zijn** luister mag tevoorschijn komen, **zijn** heerlijkheid in jouw leven; en het zal gezien worden in de hemel, want dáár staat jouw naam opgetekend. Dat staat vast voor je leven; zo kom je ook verder in ieder opzicht. Dan hoef je niet te offeren aan die koningin des hemels. Er zijn mensen die komen niet mee in Gods koninkrijk, omdat ze hun koninkrijk op áárde hebben. Dan staat die koningin des hemels vóór je en zegt: 'ik kan je macht, positie, eer, (en zoals aan Jezus) ik kan je alle koninkrijken op aarde zó geven'. En wat zegt Jezus? Hij weerlegt hem met Gods woord. 'De mens leeft niet van brood alleen, maar van Gods woord'. **Zijn** gedachten, **zijn** Geest. Die mogen werken in je leven. Zó komt het heiligdom van koning Jezus tevoorschijn als je zo leeft. Als verandering niet meer mogelijk is, durf dan bij jezelf naar binnen te kijken en je af te vragen: 'waar ben ik mee bezig, leef ik nog helemaal, groei ik nog?' Durf dit aan te gaan. De koningin des hemels laat dit in je versudderden.

Het is goed dat de luister van het heiligdom van de koningin des hemels beroofd wordt. Want als dit niet zo is, dan is het gevolg dat jij zèlf wordt beroofd van je goddelijke luister.

In vers 28 zie je de doorwerking van deze grootvorst die andere geesten oproept, de geest van hysterie bijvoorbeeld. 'En zij riepen in heftige opwinding: 'Groot is de Artemis der Efeziërs!' Kom niet aan mijn godsdienst. Kom niet aan mijn privé, aan hoe ik leef; dat maak ik zélf uit. Dat kan niet veranderen.

Kijk eens hoe die grootvorst doorwerkt in vers 29: hij richt zich tegen mensen die Gods koninkrijk ècht verkondigen, die de

boze ècht ontmaskeren. Gajus en Aristàrchus worden meegesleurd naar het theater. Het theater waar ter ere van deze koningin des hemels spelen worden gehouden met veel mensen. Het is het theater waar mensen, die niét geloven in Diana, als straf moeten vechten met wilde dieren. Als Paulus zich dan tussen het volk wil begeven, houden de discipelen hem tegen (vers 30).

-----De volksvergadering-----

Er komt een volksvergadering. In vers 32 zie je hoe het allemaal verder dóórwerkt: de ene roept dit, de ander roept dat; ze zijn zó verward dat ze niet eens meer weten waarom ze samenkomen. Veel mensen weten niet waarom zo'n werking ontstaat als het evangelie tot vernieuwing en verandering gebracht wordt. Die godin wil verering, wil aan de macht blijven. Dan schuiven de Joden Alexander naar voren, een filosoof. Hij wil een verdedigende toespraak houden (vers 33). Nu gaan de mensen op hun achterste benen. Er gaat een roep van allen uit, wel twee uur lang: 'Groot is de Artemis der Efeziërs'. Het is een valse aanbidding, niet de aanbidding van de levende God.

Je kunt in ons midden ook meemaken dat mensen bewegingen aanbidden. Ze lopen er mee weg. Ze lopen er mee te koop. Ze aanbidden het. Kom er niet aan, zeg er niets ontmaskerends over.

Er gaat een roep van hen uit, twee uur lang. Deze antichristelijke beweging wil de gemeente uit de hemel halen. Dan komt die wijze man, die secretaris. Die brengt de menigte tot kalmte door te zeggen dat de stad Efeze de tempelbewaarster is van de grote Artemis (vers 35). Dat houdt dus in: dat mensen uit Efeze deze Artemis, deze koningin des hemels, aanbidden. Artemis staat centraal in hun leven; de koningin des hemels staat centraal in hun leven.

Dus het gaat erom dat wij niet het beeld van Artemis aanbidden. Voor ons geldt het beeld van Christus. En wat is het beeld van Christus? Dat ben *jij*. Dat is de gemeente. Met

elkaar worden wij de afbeelding van Hem, de uitstraling van zijn wezen.

Het beeld van Artemis bestaat uit mensen die Artemis volgen, die de koningin des hemels aanbidden. Ze geloven dat dat beeld uit de hemel is gevallen; dus niet door mensenheden gemaakt is. Hoe werkt dat in onze tijd? Bijvoorbeeld: 'Ik heb een openbaring gehad, een profetie', en ze worden niet meer getoetst en je mag er niets van zeggen. Daarmee heerst de koningin des hemels dus in hun leven. Ze gaan door het leven met de profetie, die ze gehad hebben. Als ze goed opletten, komt die profetie niet uit. Als ze eerlijk zijn, zeggen ze ook dat hij niet uitkomt: 'Ik heb me laten beduvelen'. Het gaat erom dat je dat goed in de gaten hebt en inzicht houdt in de geestelijke wereld; anders gaat die koningin des hemels heersen.

Een gezicht of profetie, losgemaakt van de gemeente, *is niet uit God en niet door Jezus gegeven.*

Er kwam eens een Amerikaanse voorganger in Nederland, die een profetie uitsprak over iemand. Hij zei: 'De Heer openbaart mij: jij bent de reizende evangelist voor Nederland, halleluja, prijs de Heer'. Wat gebeurt er? Die man verlaat z'n gemeente, laat z'n gemeente ontredderd achter en reist door Nederland heen. Wat zijn dat voor bewegingen?

Je ziet dat dit allemaal samenhangt met mensen die uit de hemel gevallen zijn. Geen zicht meer hebben in de hemel. Zij strijden ook geen strijd meer in de hemel en zeggen: Joh, niet zo moeilijk doen, de Heer is goed. De Heer is ook goed, maar er zit soms iets tussen dat ik wèl opzij wil hebben, zodat zijn heerlijkheid baan kan breken.

Vers 36. Als je dit nou allemaal gelooft, zegt die secretaris, dan hoef je toch niet zo direct te reageren. Het is interessant dat de mensen dan juist wel overijld, dus zonder na te denken, iets doen, want: 'de Heer heeft gesproken'.

Vers 37 geeft de reden aan: 'we kunnen toch niet zeggen dat zij iets uit de tempel hebben geroofd of onze godin lasteren'. Hij zegt heel zinnige dingen en ontbindt dan de

volksvergadering. Daar kun je ook iets in zien. Die beweging wordt gewoon ontbonden. Als je in je eigen leven hier iets van tegenkomt, kun je hem ook ontbinden. Het heeft niet iets blijvends; het samenzijn hangt als los zand aan elkaar en er hoeft maar iets te gebeuren, of ze zijn uit elkaar. En dat komt ook in evangelische, in pinkster- en eigen kring voor.

Terwijl de Heer echte aanbidding en verering wil. Hij wil zó graag dat jij tevoorschijn komt. Hij wil zo graag dat jij verder openbaar komt. Hij wil ook jou tevoorschijn roepen om uit de rotskloof van die koningin des hemels tevoorschijn te komen. Hij mag koning zijn in jouw leven. Hij wil jou kussen met de kussen van zijn mond. Dat is toch heel intens; samen zijn, alleen met Hem. Dat doortrekt dan je hele wezen.

Van Mozes lezen we dat hij sterft (Deut. 34:5) volgens het woord des Heren. In de grondtekst staat: hij sterft aan de mond des Heren. Mozes sterft dus aan de mond des Heren. Wil jij ook zo leven en sterven aan de mond van de Heer? Wil jij ook zo leven, dat je zegt: 'Laat Hij mij kussen met de kussen van zijn mond'. Dan spreek je over de grootste liefde in je leven: jouw koning, jouw Heer. Dat geeft een diepe intimiteit met jouw koning, waarin barrières voor je leven worden doorbroken. Dan bid je: 'Heer, trek mij achter U aan'. Meegevoerd worden en begeleid worden in je leven. Heer, trek mij achter U aan. Dat je de koningin des hemels ontmaskert in je leven. Dat je alleen gaat voor koning Jezus. Dan staat er, als dát je smeekbede en je verlangen is: 'De koning brengt mij zijn kamers binnen. Hij brengt me in zijn vertrekken'. In zijn kamer van geloof, en Hij zegt: 'weet je wat ik geloof?' 'Dat het prachtig gaat worden in je leven, dat je helemaal tevoorschijn komt. Dan gaat het er om wat *jij* gelooft. Je zei toch: 'Heer, trek mij achter U aan?' Dan leidt Hij jou zijn vertrekken binnen.

Over seksualiteit is zóveel te doen. Hij zegt: 'Zal ik eens zeggen hoe mijn visie daarover is. Hoe ik daarover denk? De koning brengt mij zijn kamers binnen; Hij laat jou zijn heerlijkheden zien, zijn mogelijkheden van leven waarin Hij jou wil laten delen. Jij komt dus in de kamers van de Koning; ook in zijn

binnenkamer. Je ervaart zijn liefkozingen. Uw liefkozingen zijn beter dan wijn. Dat gaat er helemaal bovenuit. Dàt is je leven, dàt is je bestaan. En er zijn er in de geestelijke wereld o.a. die grootvorst die ik heb genoemd, die er een handel van wil maken. Maar jij onderkent dat in je leven, zodat jouw handel van de Heer is en jij met de Heer verder wandelt, in een diepe relatie, van hart tot hart.

In staat om je veilig te voelen. In staat om te weten wie jij bent. In staat om je te uiten. In staat om je met de ander te verbinden. In staat om zelf tevoorschijn te komen in de hemel. In staat om grenzen te stellen aan de vijand in de hemel. In staat om zelf te bepalen samen met je Heer hoe je verder leeft vanaf nu.

